

УДК 351.777:338.2

Андронов Володимир Анатолієвич,

доктор технічних наук, професор, проректор з наукової роботи – начальник науково-дослідного центру, полковник служби цивільного захисту, Національний університет цивільного захисту України, м. Харків

Горінова Вікторія Валеріївна,

кандидат наук з державного управління, старший науковий співробітник відділу організації науково-дослідної роботи науково-дослідного центру, лейтенант служби цивільного захисту,

Національний університет цивільного захисту України, м. Харків

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ
ВПРОВАДЖЕННЯ КОМПЛЕКСНИХ НАВЧАЛЬНИХ ПРОГРАМ ТА
ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ ДО ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ-ЕКОЛОГІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ**

Екологічні проблеми сучасності вимагають від вищих навчальних закладів України приділяти все більше уваги щодо формування екологічної свідомості, розуміння навколишнього світу і себе взагалі.

Метою екологічного виховання є формування екологічної культури слухачів. В структурі екологічної культури, як складне особистісне утворення, виділяють екологічні знання, екологічне мислення, вміння й навички природоохоронної діяльності, екологічний світогляд, екологічну етику. Кожному компоненту відповідає певний рівень екологічної зрілості: від елементарних екологічних знань і уявлень до їх глибокого усвідомлення і практичної реалізації на всіх рівнях. Екологічна освіта в Україні на сьогодні не є пріоритетом і визначеним шляхом виходу з екологічної державної кризи, що і є великою помилкою [1].

Враховуючи економічну кризу та стан державного бюджету України треба використовувати низько затратні підходи та розробляти програми

курсів підготовки фахівців-екологів програми курсів, які тільки поверхово торкнуться кошторисів затверджених Міністерством освіти і науки України.

Але для того, щоб скоротити витрати держави, використовуючи організаційно-економічний механізм державного управління, та удосконалити навчальний процес підготовки фахівців-екологів під сучасні технічні тенденції треба використовувати напрям e-learning.

Технологічно реалізація електронного навчання здійснюється в першу чергу за допомогою LMS (Learning Management System – система управління навчанням), яка інтегрує дидактичні та організаційні функції навчального процесу. Це можуть бути різнобокові програмні оболонки, з якими працює вищий навчальний заклад.

В дидактичному плані LMS здійснюються наступні дії: доставка інформації – це електронний підручник, презентації, тематики форумів, контрольних і курсових робіт, календарний план вивчення дисципліни, критерії оцінок виконаних завдань, список літератури, оголошення, посилення, в тому числі і на відкриті освітні ресурси; комунікації – через форум, електронну пошту, чат; організація групової (форум, вебсторінки) і індивідуальної (обмін файлами) роботи студентів; контроль знань за допомогою тестування (тест-самоперевірка, тест-іспит).

З точки зору організації навчального процесу LMS дає можливість відстежувати результати навчання:

- контроль успішності в балах, які виставлені викладачем і перенесені в електронний журнал;
- генерація звітів;
- збір статистичних даних.

Традиційні LMS надають учасникам освітнього процесу доступ до підручних матеріалів та форумів, включають в себе систему контролю успішності. Однак загальнодоступні засоби спілкування людей в Інтернеті (соціальні мережі) розширюють можливості спільної роботи і роблять процес

навчання більш соціальним. Завдяки Інтернету, на сучасному етапі змінюються форми комунікації людей.

Реалізація електронного навчання вимагає спеціальних служб, що здійснюють програмно-технічне супроводження та організаційну підтримку освітнього процесу у відповідності з внутрішніми нормативними документами. Програмно-технічний супровід включає ресурсну підтримку, дизайн інтерфейсу, встановлення та закупівлю прикладного програмного забезпечення, проведення моніторингу ІТ-сервісів, планове та оперативне обслуговування обчислювальної техніки та локальних обчислювальних мереж.

Сервіси LMS (обмін файлами, форуми, система тестування, чат, вікі-сторінки) дозволяють організувати в режимі онлайн наступні види робіт:

- виконання студентами контрольних, самостійних, курсових робіт, індивідуальних завдань, рефератів, презентацій;
- обговорення в тематичних та консультування в консультаційних форумах;
- тестування (проміжний, підсумковий), що включає різні види тестових завдань (відкриті, закриті, на відповідність і вибудовування послідовності) і проводиться у режимах самоперевірки та іспиту;
- колективну роботу на вебсторінках МЕСІ.

Отже, активна професійна діяльність майбутнього фахівця, орієнтована на внесення індивідуального вкладу в стійку рівновагу розвитку суспільства і природи. Саме формування ціннісного ставлення до природи є найважливішим завданням державного рівня щодо становлення екологічної культури студентів. Формування і розвиток особистості має протікати в екологічному руслі. Терпиме, дбайливе ставлення до навколишнього природного середовища не тільки екологічна і економічна, а й етична проблема. У зв'язку з цим необхідна корінна переорієнтація моральної свідомості людини, «переоцінка» моральних цінностей у ставленні до природи [2].

Успіху природоохоронної діяльності сприяє й дослідницька робота студентів, під час якої вони можуть розширювати свій екологічний кругозір, оволодіти методами дослідження природи, накопичити певний досвід. Не можна залишати поза увагою прищеплення студентам вищих навчальних закладів України навичок естетичного сприймання природи, формування гуманістичних ідеалів.

Ефективність природоохоронної освіти залежить, насамперед, від забезпечення державою та продуманої цілеспрямованої комплексної системи, в її здійсненні, від широкого ознайомлення з усіма основними аспектами охорони природи: природно-наукових, ідеологічних, екологічних, юридичних, оздоровчо-гігієнічні, морально-етичних і наукових.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андронов В.А. Екологія: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Університет цивільного захисту України. – Х. : УЦЗУ, 2008. – 382с.
2. *Glukha V.V.* Levels and mechanisms of implementation of the state environmental policy / V.V. Glukha / East European Scientific Journal. – 2016. – № 9. Warszawa, Poland – P 56 – 59.